

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 5 listopada 2018 r.

DIH-2.709.101.2018.BS

DECYZJA DIH-2 NR 54/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, z późn. zm.), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1063)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 23 lipca 2018 r., przedsiębiorcy POLSKI KONCERN NAFTOWY ORLEN SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Płocku – od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 lipca 2018 r., o numerze D/KO.NR.8361.35.2018; D/KO.NR.8361.36.2018, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjne kary pieniężne:

- w wysokości 5000 zł z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.), tj. umieszczenia w sposób widoczny, w miejscu ogólnodostępnym czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, wprowadzanych do obrotu na stacji paliw (...);

- w wysokości 5000 zł z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. umieszczenia w sposób widoczny, w miejscu ogólnodostępnym czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, wprowadzanych do obrotu na stacji paliw (...);

postanawia
utrzymać zaskarżone decyzje w mocy

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 1 marca 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr D/KO.NR.8361.35.2018, przeprowadzili kontrole – dotyczące m.in. zamieszczania na stacjach paliw informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych - na stacji paliw (...) oraz na podstawie upoważnienia nr D/KO.NR.8361.36.2018 - na stacji paliw (...), należących do przedsiębiorcy POLSKI KONCERN NAFTOWY ORLEN SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Płocku (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku ww. kontrolach stwierdzono, że Przedsiębiorca zamieścił na kontrolowanych stacjach paliw informacje dotyczące zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach o następującej treści: *„W trosce o środowisko naturalne benzyny silnikowe oraz oleje napędowe sprzedawane na tej stacji mogą zawierać biokomponenty w standardowych ilościach określonych we właściwych aktach prawnych i powszechnie stosowanych normach technicznych. Paliwa te są w pełni bezpieczne dla twojego silnika. PN-EN 590, PN-EN 228 oraz załączniki nr 2 i 3 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1680). Informacja sporządzona i rozpowszechniana zgodnie z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.) wprowadzającym obowiązek zamieszczania na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzonych do obrotu na tych stacjach”*.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokołach kontroli z 1 marca 2018 r. nr D/KO.NR.8361.35.2018 oraz protokole kontroli z 1 marca 2018 r. nr D/KO.NR.8361.36.2018, a także w dokumentacjach fotograficznych, załączonych do akt ww. spraw.

W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, informacje o wskazanej powyżej treści, zamieszczone na kontrolowanych stacjach paliw nie spełniały wymogów art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 9 kwietnia 2018 r. skierował do Strony zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niezamieszczenia na:

- (...);
- (...);

informacji w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach paliw oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, możliwości składania

wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Powyższa informacja zdaniem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nie spełnia wymogów art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości ponieważ jest informacją nieczytelną. Nie precyzuje ona czy paliwa wprowadzane do obrotu na ww. stacjach zawierają biokomponenty, czy też ich nie zawierają lub jaka jest ich ewentualna zawartość.

W piśmie z 25 kwietnia 2018 r., stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, Strona stanęła na stanowisku, iż wskazane twierdzenie WIIH wynikać może z niepełnej wiedzy o specyfice produkcji i dystrybucji paliw silnikowych. Zdaniem Strony informacje zamieszczone na kontrolowanych stacjach, odpowiadają obowiązkowi wynikającemu z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W ocenie Przedsiębiorcy, zawarcie w treści informacji pełnych nazw form występowania bioetanolu z procentowym wskazaniem ilościowym tych form spowodowałoby po stronie konsumentów, niezrozumienie użytej nomenklatury, a w konsekwencji doprowadziłoby do tego, że informacja stałaby się dla konsumentów nieczytelna lub rozumiana opacznie. Strona podkreśliła również, że wskazany przez inspektorów obowiązek informowania o procentowej objętości biokomponentów w oferowanych paliwach, nie wynika z przepisów prawa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 2 maja 2018 r. nr D/KO.NR.8361.35.2018; D/KO.NR.8361.36.2018 poinformował Przedsiębiorcę o przedłużeniu terminu wydania decyzji w sprawie wymierzenia kary pieniężnej z art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do 8 czerwca 2018 r.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 8 czerwca 2018 r. nr D/KO.NR.8361.35.2018; D/KO.NR.8361.36.2018, poinformował Przedsiębiorcę o przedłużeniu terminu wydania decyzji w sprawie wymierzenia kary pieniężnej z art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do 6 lipca 2018 r.

5 lipca 2018 r., Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję o numerze D/KO.NR.8361.35.2018; D/KO.NR.8361.36.2018, nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjne kary pieniężne, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. umieszczenia w sposób widoczny, w miejscu ogólnodostępnym czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, wprowadzanych do obrotu na kontrolowanych stacjach paliw (...) oraz (...)

Przy piśmie z 30 lipca 2018 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Strony z 23 lipca 2018 r. wraz z aktami spraw nr D/KO.NR.8361.35.2018 oraz D/KO.NR.8361.36.2018.

W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji. W odwołaniu podniesiono zarzut błędnej oceny zebranego materiału

dowodowego, polegający na uznaniu, że na kontrolowanych stacjach paliw zamieszczono nieczytelne informacje o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych.

Pismem z 8 sierpnia 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, z późn. zm.), poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Postanowieniem z 31 sierpnia 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przedłużył termin zakończenia postępowania do 3 października 2018 r.

Postanowieniem z 2 października 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przedłużył termin zakończenia postępowania do 5 listopada 2018 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym, albo też zamieścić informację,

która będzie dla konsumenta nieczytelna. Za informację czytelną, należy uznać informację zrozumiałą dla konsumenta, a tym samym sformułowaną w sposób przejrzysty i jednoznaczny.

Konkludując, sam fakt zamieszczenia informacji na stacji paliw, nie zwalnia Przedsiębiorcy od odpowiedzialności na zasadzie art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, o ile nie zostały łącznie spełnione trzy przesłanki wskazane w art. 9a tejże ustawy, a mianowicie:

- 1) informacja musi być umieszczona w miejscu ogólnodostępnym;
- 2) informacja musi być umieszczona w sposób widoczny;
- 3) informacja musi być czytelna.

Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokoły kontroli z 1 marca 2018 r. D/KO.NR.8361.35.2018 oraz D/KO.NR.8361.36.2018, a także załączona do akt sprawy dokumentacja fotograficzna. Niniejsze protokoły należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, korzystające z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Z treści ww. protokołów kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanych stacjach paliw zamieszczono – w widocznych i ogólnodostępnych miejscach - informacje dotyczące zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych. Istota sporu w niniejszej sprawie, sprowadza się zatem do oceny, czy informacje zamieszczone w widocznych i ogólnodostępnych miejscach, na kontrolowanych stacjach były czytelne. W ocenie organu I instancji, zamieszczone informacje były nieczytelne, przy czym zdaniem organu informacją czytelną jest informacja zrozumiała i łatwa do odczytania jej znaczenia, nie zaś wskazanie przepisów i odesłanie do norm, co w opinii organu nie daje konsumentowi informacji o zawartości biokomponentów, w kupowanym przez niego paliwie.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy uznać, że meritum sporu sprowadza się do tego, czy informacja o treści - *„W trosce o środowisko naturalne benzyny silnikowe oraz oleje napędowe sprzedawane na tej stacji mogą zawierać biokomponenty w standardowych ilościach określonych we właściwych aktach prawnych i powszechnie stosowanych normach technicznych. Paliwa te są w pełni bezpieczne dla twojego silnika. PN-EN 590, PN-EN 228 oraz załączniki nr 2 i 3 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1680). Informacja sporządzona i rozpowszechniana zgodnie z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.) wprowadzającym obowiązek zamieszczania na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzonych do obrotu na tych stacjach”* – jest czytelna, w rozumieniu przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do wspomnianej istoty sporu, należy zauważyć, iż cytowana informacja oparta

jest na dwóch wyraźnie wyeksponowanych w pierwszym jej zdaniu elementach, dotyczących zawartości biokomponentów. Pierwszy z nich stanowi informacja o treści */.../oleje napędowe sprzedawane na tej stacji mogą zawierać biokomponenty/.../*. Drugi, stanowi informacja odsyłająca do przepisów prawa powszechnie obowiązującego oraz norm */.../ w standardowych ilościach określonych we właściwych aktach prawnych i powszechnie stosowanych normach technicznych/.../*. Pozostałą treść informacji stanowi swego rodzaju wykaz aktów prawnych i norm.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż użyte przez Przedsiębiorcę sformułowanie *„mogą zawierać”*, stanowi informację, z której wynika, że oferowane paliwo może zawierać biokomponenty, albo może ich nie zawierać. Trudno jest uznać taką informację za czytelną. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego (Wyd. PWN), informacją czytelną jest informacja zrozumiała, sformułowana w sposób przejrzysty. Za taką nie można uznać informacji, z której wynika, że dane paliwo może zawierać, a tym samym równie dobrze może nie zawierać określonego dodatku. W konsekwencji konsument nie wie, czy nabywane przez niego paliwo zawiera biokomponenty, czy też ich nie zawiera, a tym samym jest pozbawiony informacji, czy oferowane na danej stacji paliwo może być stosowane w użytkowanym przez niego pojeździe, zgodnie ze wskazaniami producenta, warunkami udzielonej gwarancji lub oceny, czy nie wywiera ono niekorzystnego wpływu na pojazd (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.02.2017 r., sygn. VI SA/Wa 1919/16). Nie sposób pominąć tu również faktu, że art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w sposób jednoznaczny wskazuje na obowiązek zamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na danej stacji. Realizację tego obowiązku stanowiłoby zamieszczenie w informacji sformułowania *„zawiera biokomponenty”* lub sformułowania *„nie zawiera biokomponentów”*, które byłoby czytelne dla konsumenta. Za takowe nie można uznać sformułowania *„mogą zawierać”*, gdyż w żadnym wypadku nie informuje ono konsumenta, czy paliwo, które właśnie tankuje zawiera, czy też nie zawiera biokomponentów.

Analogicznie, jako nieczytelny, należy potraktować sposób podania informacji o zawartości biokomponentów, w której konsumenta odsyła się do przepisów prawa powszechnie obowiązującego i norm jakościowych. Trudno jest wyobrazić sobie sytuację, że konsumentowi znana jest treść załączników do rozporządzeń, czy też norm, a nawet ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wizyty konsumentów na stacjach paliw sprowadzają się – co do zasady - do wyboru określonego paliwa i tankowania pojazdu i ich celem nie jest analiza obowiązujących przepisów prawa, podobnie jak wymogiem zatankowania pojazdu nie jest znajomość tych przepisów.

Niezależnie od powyższego, nie można podzielić stanowiska Przedsiębiorcy wyrażonego w odwołaniu, iż zawarcie w treści informacji pełnych nazw form występowania bioetanolu z procentowym wskazaniem ilościowym tych form, mogłoby spowodować po stronie konsumentów, niezrozumienie użytej nomenklatury, a w konsekwencji doprowadziłoby do tego, że informacja stałaby się dla konsumentów nieczytelna lub rozumiana opacznie. Należy bowiem zauważyć,

iz POLSKI KONCERN NAFTOWY ORLEN SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Płocku, na swoich stacjach paliw nie stosuje jednolitej treści informacji o zawartości biokomponentów. Obok bowiem omawianej w niniejszej sprawie formy informacji o zawartości biokomponentów, zawierającej sformułowanie „mogą zawierać” oraz odesłanie do przepisów, Przedsiębiorca stosuje też inną formę, o następującej treści: „Benzyny silnikowe sprzedawane na tej stacji zawierają do 5% bioetanolu, natomiast oleje napędowe do 7% biokomponentów w postaci estrów metylowych kwasów tłuszczowych. Informacja sporządzona i rozpowszechniana zgodnie z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.) wprowadzającym obowiązek zamieszczania na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzonych do obrotu na tych stacjach”. Informacja ta jednoznacznie wskazuje, iż tankowane paliwo zawiera w swoim składzie biokomponenty. Tym samym konsument otrzymuje czytelną informację o tankowanym paliwie.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, należy stwierdzić, że zamieszczone przez Przedsiębiorcę informacje odnosiły się do „standardowych ilości określonych we właściwych aktach prawnych i stosowanych normach technicznych”. Dotychczas ani w przepisach prawa ani też w normach technicznych nie określono definicji pojęcia „standardowa ilość biokomponentów”. Przepisy określają jedynie ich maksymalny dodatek. Konkretna ilość dodawanych biokomponentów, jak przyznaje Kontrolowany bywa różna w różnych porach roku (okresach dystrybucji paliwa). Ponadto każdy z koncernów paliwowych stosuje inną politykę jakościową, w tym w zakresie ilości dodawanych biokomponentów. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgadza się ze stwierdzeniem Strony, iż nie można wskazać konkretnej ilości biokomponentów w oferowanych paliwach ponieważ nie są one wartością stałą w zależności od warunków atmosferycznych oraz mieszania się partii produktu w zbiornikach magazynowych stacji paliwowych.

Ponownie należy podkreślić, iż informacje znajdujące się na kontrolowanych stacjach zawierały sformułowanie „, mogą zawierać biokomponenty (...)”. Powyższe wprowadza konsumenta w niepewność, czy faktycznie paliwo zawiera biokomponenty, czy też paliwo sprzedawane jest bez ich dodatku.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, powyższe informacje były nieczytelne. Tym samym należy uznać, że informacje zamieszczone na kontrolowanych stacjach paliw (...) oraz (...), nie wypełniają obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Konkludując, zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, brak jest podstaw do uchylenia decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5

lipca 2018 r., o numerze D/KO.NR.8361.35.2018; D/KO.NR.8361.36.2018 nakładającej na Przedsiębiorcę administracyjne kary pieniężne, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. umieszczenia w sposób widoczny, w miejscu ogólnodostępnym czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, wprowadzanych do obrotu na kontrolowanych stacjach paliw (...) oraz (...) W chwili kontroli obowiązek ten, nie był przez Stronę realizowany, co wynika nie tylko z ustaleń kontroli, ale także załączonej dokumentacji fotograficznej.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dorota Karczewska
Wiceprezes